

A bussai Szent Iván-napi fogadott ünnep

Én annyit tudok róla, hogy háromszor égett le Bussa faluja, és háromszor pedig a víz vitte el, mikor megszegették ezt e fogadott ünnepet a régiek. Olyan figyelmeztetésképpen. Szóval, mikor megszegették a valamikori bussaiak, akkor mindig történt valami katasztrófa. Én úgy hallottam, hogy régen olyan kis templom vót csak, és hogy az leégett tellyesen. Akkor osztan megfogadták, hogy megtartsák ezt ez ünnepet. Hogy azon a napon a határba' nem dolgoznak.

[Ezt az ünnepet mai napig tartják a faluban?]

Persze. És mindég én íratom be a misét, mer' máskülönben, ha én misét nem íratnék, nem vóna. Engem apu, meg anyu mindig figyelmeztetett, hogy: a fogadott ünnepre egy misét írássá' be a községé'! Az minden évbe' meg van tartva, június 24-én, Szent Iván napján. Akkor énekeljük a fogadott ünnepi énekeket is. Én úgy tudom, hogy Rosta kántor úr, a bussai organista-kántor költötte ezt a két éneket, meg ő is tette kottára:

Szent Iván napja felderült,
Imára a nép összegyűlt.
Mert fogadalma inti őt,
Hogy dicsérje a teremtőt.

Tűz és vízár pusztít vadul,
A gyarló ember elborult.
Ó Teremtőnk megfogadjuk,
A jóban hívek maradunk.

Szent Iván légy te segédünk,
Vízről őrizd meg községünk.
Hogy így örömmel, víg szívvel,
Imádkozhassunk reménnyel.

Mária te is jó anyánk,
Légy mindnyájunknak patrónánk.
Atya, fiú és szentlélek,
E község népét védjétek.

Ki a népek sorsát osztod, színed elé járulunk.
Dicső trónod zsámolyánál hódolva leborulunk.

A község minden fiáért, nyujtatik ez áldozat,
Hogy add reánk mindnyájunkra, égi szent áldásodat.

Kezedben van a mi sorsunk, büntetés adj szent kezét.
Drága égi kegyelmedet, a községről le ne vedd.
Hajlékunkra, jószágunkra, terjeszd védő szent karod,
Vigye jóra szíveinket, mindig szent sugallatod.

Ó hallgasd meg az oltárról feltörő lelkünk szavát,
Segítsd, áld meg és védelmezd e község minden fiát.